

Kaas & Brood

VOOR OLOFSPOORTERS

Redactie: R.L. de Bois, J.H. Daams, L. Mulder, W.A. Nods,
Redactieadres: R.L. du Bois, Schipbeekstraat 15 "

no 15

30 Juni

1954

laatste nummer de vakantie

ZONDER MANNA

Het was heet, de rijen verdunden zich als bestookt met onzichtbaar napalm. Stekend hing de lucht als een vuile zak over de troep heen. Aan de kop stierf de veerkracht, enkele mannen en vrouwen doofden het fanatieke vuur in hun oogkassen. Eén droeg de totempaal, een ander de jas van de pas gestorven leider. Het zand verwijdde zich in felle eenzaamheid voor hen uit. Achter in de troep was geen hoop meer, nu en dan viel er een met een droge knak in elkaar of werd neergestoten door wie hem lastig oordeelden. De hitte scherpte zijn zeis; gemor en bedroefde afgunst verteerde hen, die nog monter voorttobden. Waar lag het smeltend-groene land; hun komend huis? Bestond de aarde uit levend zand en verdroogde oasen? Begeleidde de vloek van hellegangers, de doem van paria's hun tocht?

En zij vonden het land, met kale gewassen overdekt in een nooit aflatende nevel. Het was berooid, maar koel. Plotseling rees het huis op en boog voorover naar hun uitputting. Vrij werd hun moed in hervonden eenheid, zij kregen weer lief. Een enkele hield zich afzijdig en bouwde eigen hutten aan de rotskant. Maar er kwamen vele anderen in vochtige schuchterheid, zagen het gestutte huis en boden vrijmoedig hulp aan. Verder lopen de annalen niet. Want er komt aan het Westen ergens een einde. Of een begin?

K & B

BESTUURSMEEDEDELINGEN

1. In verband met de huidige situatie betreffende het B-kernenhuis wekt het bestuur de leden op om zich ideeën te vormen omtrent de naaste toekomst en activiteiten van de Olofspoort. Het bestuur acht het vooral van belang, dat deze zaken besproken worden in kleine kring en denkt hierbij bijzonder aan de dispuuten en werkgroepen opdat individueel en collectief gerezen plannen en ideeën begin September zullen leiden tot een vruchtbaar verenigingsgesprek.
2. Zij, die gedurende de zomervacantie bereid zijn hun tijd en talenten ter beschikking te stellen voor de verdere inrichting en verfraaiing van de sociëteit, verzoekt het bestuur zich in verbinding te willen stellen met de leider van de technische werkgroep:

Frans v.d. Bogaard
Bos en Lommerweg 247' tel. 86229
3. Het ab-actiaat zal per 1 Juli gevestigd zijn in de nieuwe sociëteit, Westeinde 23. Het huisadres van de ab-actis I wordt met ingang van diezelfde datum: Prinsengracht 802, tel 43150.
4. Onze quaestor heeft de beschikking over een ruime kas en een volle beurs alleen met Uw hulp! Betaalt hem daarom, vóór dat ge Uw geld aan lichtzinnige uitspattingen gaat besteden, Uw achterstallige contributie. Uw geweten zal er geruster om zijn.
5. Op verzoek van de quaestor dringen wij er bij de leden op aan om t.a.v. declaraties, die zij voortaan ten laste van de verenigingskas wensen in te dienen, deze vergezeld te doen gaan van een kwitantie, zodat betaalde vorderingen op een juiste wijze geboekt kunnen worden.

6. Kennismakingscommissie.

wegens bijzondere omstandigheden bleek het onmogelijk ter vorige ledenvergadering kandidaten te stellen voor een nieuwe commissie; thans worden door het bestuur de volgende kandidaten gesteld:

Mej. T. Prins	J. Nyhuis (gevr.)
Fr. Strik	mej. A. Lammertse (gevr.)
R. de Boer (gevr.)	H. Plauman (gevr.)

Bezwaren tegen gestelde kandidaten kunnen binnen de termijn van 14 dagen na ontvangst van K & B bij het ab-actiaat ingediend worden; hierna zal de commissie buiten bezwaar van de leden automatisch in functie treden.

Het Bestuur

VERSLAG WERKGROEP.

De derde bijeenkomst van de werkgroep propaganda vond plaats op 14 Mei t.h.v. mej. I. v.d. Berge, Weteringschans 145. Aanwezig 8 personen, w.o. 6 leden van de S.S.Olofspoort. L.Turksma hield een inleiding over "Propaganda en opvoeding en onderwijs". Deze inleiding was meer gericht op het duidelijk maken van de groepsbepaaldheid van de ideeën welke via opvoeding (in het gezin) en onderwijs (op school) verbreid worden. Achtereenvolgens werd gewezen op de beperktheid en groepsbepaaldheid van de systematisering der kennis, die in de leerboeken, en die der mening van de onderwijzers en ouders. Eigenlijke propaganda is dit alleen te noemen in de dictatoriaal geregeerde landen. Daar de propaganda daar een heel andere functie heeft, is het beter, die niet in ons onderzoek te betrekken. De discussie ging er gedeeltelijk over, hoe we ons onderwerp kunnen benaderen volgens twee coördinaten van reclame tot opvoeding en van middelen-doel-resultaten. Verder werd opgemerkt, dat we dit het beste konden benaderen vanuit een praktisch voorbeeld. Daarna was men nog lang gezellig bijeen en speelde spelletjes.

De vierde bijeenkomst vond plaats op 21 Mei t.h.v. dhr D.H.Couvée, Okeghemstraat 27 I. Aanwezig 8 personen.

w.o. 7 leden van de S.S. Olofspoort. In verband met de opmerkingen uit de vorige discussie besprak R.v.d. Veer jr. de propaganda voor de doorlichting op tuberculose. De resultaten hiervan zijn zeer goed; 90 à 95 % komt, zonder dat daar bepaalde krachtige propaganda voor nodig is. Zelfs religieuze oppositie van den dominee van Doornspijk wist dit percentage niet significantief te drukken. De geringe weerstand komt vooral voort uit het grote vertrouwen dat men hier t.o. de huisartsen heeft. In het buitenland is dringender propaganda nodig. Op de 1000 wordt een onbekend geval ontdekt. Een volgende keer zal dat op de 10.000 een zijn. Dan komen de kosten van f. 1.250 voor een zo'n geval op f. 12.500 en worden te groot. Het zal dan nodig zijn, met pirquet en mantoux-reacties te beginnen, om de kosten te drukken. Hier zal meer propaganda voor nodig zijn, daar de mens nooit graag heeft, dat er in zijn huid geprikt of gekrast wordt.

Na de inleiding ging de discussie weer verschillende theoretische kanten op. Uitvoerig werd ingegaan op de stelling dat de propaganda steeds een angst-element bij propagandist of bewerkte zou kennen en/of een verlokkingselement. Bij de propaganda voor de sport bleek dit moeilijk vast te stellen. Verder zou men drie stadia mogelijkerwijze kunnen onderscheiden, in het eerste waarvan de propaganda werkt met een vage angst. In het tweede wordt dan i.p. hiervan een concrete vrees gesteld, in het derde is alles vanzelfsprekend geworden. Het was de vraag, of dit veredelingsstadia waren en of hier ook levensbeschouwelijke vooropstellingen achter stonden. Dit bleek ook het geval met de onderscheiding van propaganda-verbreiding t.o.v. voorlichting-overtuiging, waarbij het dus gaat om het kiezen van idee of persoon als primair gewenste.

Besloten werd de volgende bijeenkomst te wijden aan de bespreking van enkele voorbeelden uit de p. in de V.S., die al dan niet resultaten hebben opgeleverd. Deze bijeenkomst vond plaats op 4 Juni t.h.v. dhr J. Loonen, Droogbak 13 II. Spreker Meij.M. Bouma. Daarna sprak dhr Loonen nog over reclame.

L. Turksma, discussieleider

De Schipvaart

Neef neef ik ben een haringvloot
ter ere van met vlaggetjes getooid
de vaatjes met de beng beng slagwoorden
de nu nu laten we zeggen enkels van mejuffrouw
wel neef het is verwarrend voor een tijdgenoot
het werkt verwoestend op een tijdgenoots gewoonten
vandaar neef dat mijn woorden zijn verstoord.

Mobiel

In honderden zwermen getooid
gevooid gelooid trok de zomer om
de dagelijkse gedachten speelden
als jonge poesjes met hun eigen staart
als de goden het willen kun je op een matje
naar Engeland varen met een verzekering
tegen hondsdelheid tinpest vliegendoed.

Bkkrr

Combo

Ik zie
de zon
de zon met
trompetten
hallo zegt de zon ik zou wel eens trompet willen leren
spelen kun
jij me dat niet leren machine pal tegen de wind die
trompet uit de lucht wegblazen maar dat kun je dat kandat
überhaupt en maar dat kost veel

GELD

maar klarinet kan ook of blokfluit

Ik zie
de zon
de zon met
een blokfluit
haha ik zie de zon al met een blokfluit

Pierre Anjolar

Canal Street Blues

Semiramis Einstein liep op de Weteringschans Canal Street Blues te fluiten. De handen diep in de zakken van zijn jas, die als een deur gesloten was, liep hij en dacht na. Hij had alleen maar jazz-platen. Voor het lagere amusement was hij niet lummelig genoeg, voor de klassieken niet geduldig genoeg en niet decadent genoeg om zich in eigen tijdseernst te verliezen. Hij liep ineengedoken langs de Weteringschans en floot Canal Street Blues.

Gisteren had hij zijn jeugd verloren. En hij liep nog altijd te zoeken maar hij wist dat éénmaal verdrongen jeugd niet meer terugkomt, dat je je jeugd maar eens hoeft te beledigen.

Er was niet eens wat gebeurd gisteren. Plotseling had hij het gemerkt: ik ben niet jong meer. En alles was opeens anders geweest. Het Canal Street Blues fluiten ging hem niet zo gemakkelijk meer af. Zijn jazz-platen bevielen hem niet meer. Hij werd plotseling gauwer moe van dansen, ging vroeg naar bed. Zelfs had hij zichzelf op een bankje in de zon gevonden. Hoewel hij met een harde vloek opgestaan was, zei het symptoom veel, zo niet alles. Semiramis Einstein voelde dagen op zich rusten.

Hij beschouwde zich een kunstenaar. Niet dat hij iets deed waardoor hij zich onderscheidde van anderen, niet dat hij muzikaal was of een talentvol portretschilder, niet zelfs dat hij ook maar interesse had voor kunstuitingen, het ging veel hoger. Hij was een absoluut artist en had dat absolute artistendom tot iets groots gemaakt. Daarom had hij een baard, geen gewone maar een extra vicze, een baard die de mensen in de verte deed zeggen: "Kijk, een kunstenaar", maar helaas ook een baard die de mensen dichtbij deed zeggen "Bah" en deed doorlopen.

Maar tot nu toe had Semiramis Einstein dit niet gevoeld. Hij was jong geweest, had in de dansings geleefd, vrouwen gevonden, vrienden gemaakt,

Canal Street Blues gefloten. Hij had andere dingen dan een huis, een poes, een kind aan zijn hoofd gehad. Huizen, poezen, kinderen waren voor oude sokken, vond hij. Hij had wel wat anders te doen.

Nu was hij op weg naar de kapper om zijn haar, zijn snor, zijn baard te laten fatsoeneren en zo nodig te laten verwijderen. Hij was op weg naar C & A om een pak te kopen, dat hem tot een gewoon mens zou degraderen. Hij was op weg naar een schoenenzaak om zijn twiftrappers door lage zwarte schoenen te laten vervangen. Toch floot hij. En hij floot Canal Street Blues. Een rudiment van elementaire tijden.

Werktuigelijk ging hij van het trottoir af om de straat over te steken. Het was hem of hij door elke beweging een verraad aan zichzelf pleegde. Maar tegelijkertijd wist hij dat alles wat hij deed juist was, eenvoudig niet anders kon. Hij hield op met fluiten. Ook dat moest hij kwijt. En stil ging hij voort. Hoewel hij moeite had de lucht die door zijn mond wilde glijden en daar muziek wilde vormen tegen te houden, bleef hij stil.

En toen ging hij langzaam, als een sluipende kat zijn laatste minuut binnen. Plotseling laaiden rechts van hem lichten op. Hij voelde een klap tegen zijn zijde en viel. Eerst dacht hij door de straat heen te vallen, zo diep leek hem de put. Maar toen hij op de bodem terecht kwam, wist hij wel beter. Hij opende zijn ogen en voelde onmiddellijk een heftige pijn in zijn ingewanden. In een flits zag hij gezichten. Kwade gezichten, Medelijdende gezichten. Scheldende gezichten. Toen kwam plotseling de jeugd terug. Hij zag zijn leven in dancings, zijn gramfoonplaten, zijn vrouwen, Canal Street Blues. En hij begon te fluiten.

De volgende dag stond in de Telegraaf een kort berichtje: Gisteren werd op de Weteringschans te Amsterdam de 21-jarige student S.E. overreden door een vrachtauto. Hij was vrijwel onmiddellijk dood. De chauffeur van de vrachtauto was stonedronken. Een tragisch bijzonderheid is dat de overredene onmiddellijk na het ongeluk zich oprichtte en Canal Street Blues begon te fluiten.

B.

Van bevoegde zijde wordt vernomen, dat ons aller Bertus Huisman - oprichter van de Olofspoort - in het huwelijk zal treden met mej. Janna Bazuin. De voltrekking van dit bijzonder heugelijk gebeuren zal plaatsvinden 29 Juli a.s. te Zaandam.

Het is het Bestuur en tevens de redactie van Kaas & Brood een grote vreugde om op deze plaats reeds haar bijzondere gelukwensen tot het aanstaande paar te richten. Donderdag 29 Juli wordt voor hen en de Olofspoort een goede dag uit vele!

Bos uittrekken

Studie in splytstenen

Maar de dagen werden van korter langer kinderen . Ondanks de Jezuitenzwepen. We gingen dus lopen. Transappenijnen, Himalaya, alles. Desondanks werden we allen fris toen het begon. De randen lichtten zich op en wij dronken. Verder bleef alles hetzelfde. Wat en waar vroegen wij ons af. Maar het bleef geteisen. Niets anders. En toen wisten we dat dit het einde niet was. We waren nog maar pas begonnen.

K & B.

Kryptarch

Onze handen kroosvormig
smuffelend als rozengrote Kropotkinhonden
Rhodomaan rekken onze ledematen
ruikwaaiervingers
huilwaterogen grasmond streelhaar
zachtavondetend in armluwte
speeldierenzoet in landpark.